

Ab! L'adrega di'en Manuel Berge: : 135 Compagnie T.E.

Gare de Saint Louis de Marnes (Deux Sevre)

me l'envia la tia que
li puenca. Escris!
jo joi també

St Médard, diumenje 31-III-40

(176) 55

María meva: Abiu vaij trovar la teva carteta del 28. Abaus d'abiu
 la del 27. Maca, xata meva. Estic ben orgulloset de la mesa mosa
 negreta i bonica. No et creguessis que solament m'escrivs tu. Ara plowen
 le, cante. Te'n aniré copiant a trossos. 1er la de Molier que dai: "Como
 en anteriors, cartas se le ha auenciad, está v. incluido y en la lista entregada
y aceptada ya, ^(el subgrupp 4 men) de un número determinad de refugiads, que cremos saldará
 en un plazo de dos a dos meses y medio, no dependiendo de nosotros este últi
 mo aspecto, cuya lista se considera como ultima, si bien, no hemos perdido
 las esperanzas de que despues de salir vds como integrantes de la citatalista
 puedan saber otros..." Què et sembra Mariana meva? Ta ora hora de què
 precisiez, quelcon. Aquesta carta la rebia abaus d'abiu, può abiu
 la tia m'escriv i precisa cosa, que no deixen d'esser interessant. Diu:
 "Cres que mi optimismo es fundad. Se trabaja en forma que no da lugar a
 duda: si pueden salir expediciones, y se da por descontad que si, saldará
 no sólo tu, sino todo el equipo previsto. Y naturalmente esto ha de ser
 ante, de dos meses. Te digo más: ha sido una suite que no salieras ante,
 porqué allora no se piensa en Sto Domingo sino en otros países: Chile y
 Uruguay principalmente. Si llegaran los visados de Méjico saldria, para
 allí en el 1er barco pero turinos la mala pata de que ve interrumpieran
 en aquellos momentos. De todo modo las expediciones colectivas se harán
 necesariamente en ese plazo. No son posibles los trucos de otras veces. En
 vez va para te..." Això ja m'agrada uòs. Si extracta d'aquesto paisos
 que no ignorara so que diu de St. Domingo. Y bé, moosa meva, que

Merced: Com que no li haviem francesos per tirar aquesta a Bordeaux
junt amb la de casa del nen i del jaume. En la proxima
li dius tu a tot això? Ja soc optimista de nou. No he dubtat però
ni un sol moment que la tia s'ha preocupat molt per nosaltres. Bona
part u'hem tingut. Si no es ella a qui podem dirigir-nos. Ara bé, ne
meta, la pensat en el teu cas; si es millor que continuï aquí, si veiem
millor pataute vorta meu i després de tot, però si la, moscas que diuen
en castellà, he pensat que si, que pinyeta, mirar de trobar alguna
casa honorable d'aquests indrets que tinguin "besoin" d'una bona xique
to. Ho faré a partir d'arui, però sense precipitacions ja que no li calen
Si la cosa no interessa per l'aspecte o pel que jo veure, buscaré més,
i jo crec que trobaré el que espero. Més, en quan a condicions no reuigi
reu. Si només et dones, el menjar, ja està bé. No saps, (li ni ho penses)
que si hagues volgut hauria vingut a treballar a un restaurant?
Però, malgrat que et necessito com l'aire, no podria veure't ací
tansant i breient el fetge per la boca. Estujis confiada i pensa
que jo parlaré i miraré tot seguit. Estàs contenta?

Escriu a la Canal, i dis-li la noticia. Què treballa ja ella?

Ara t'explicaré, bé so que dius de Pons. La tia ja em deia en la seva car-
ta anterior que els que estan delicats com ell sortien els primers. No m'ax-
tranyaria que sortís a primers del mes entrant, així com en Mònic i al-
gun altre.

Bé, Maria mera, ja s'obren les portes de la ditxa. Quar temps
esperant una sortida!! Aquesta ve. Si mentrestant tu veus, ací i cal
esperar aquests dos mesos i més, ja podem resistir millor, i si desgraciada-

any la pato encara per tirar-la al Camp on trobo la teva carteta
serine so que dius per ell. Mocosaurera. (Ben ten paper)
ment sorgiran noves dificultats, ja serà un altre a resistir. D'acord, eh?
Y dis-me quasia. Ja has fet cas dels meus consells de l'altre dia?
Ja et cuides? Ja has comprat l'oli de fetxe de bacallà? Tinc unes ganes
de renyar-te en aquest sentit. Ja saps que sense la salut no podem enlloc
Sense salut, el dia de demà seria negre en lloc de blau com el volam. Com
me i me miris, els diners. Si et quedés a zero per això, ben fet està.
Si et sembla ven a un metge i que et recepti ell. Cuida't, sent? Jo
havia caigut cind' hagués tingut la precausió de cuidar-me..

Ara diumenge. Treballem i a fe que no em reca gent. Des-
prés de tot m'arriba el cinema i el diumenge és un dia que et fa vin-
dre tots els tristors records. Quant et tingui ací ja serà altra cosa. Si
m'interessés ara plegaria i sortiria a passeig. Ací em tenen amb força
consideració. Jo l'únic que em dono una vida bona. Els demés troques
que és un gut. Ara mateix hem demanat amb en Mir un laissez pa-
ser i seguim que demà el tindrem. Així podrem sortir del Camp quan
ens sembli i transitar lliurement. Estigui ben tranquil·la. M'aireco
a les 6'30 i tot ximorano sento. Prenc tots els dies un autobús que porta
obres franceses al diàcter nocte i per la tarda un camió que passa
en direcció fins fora el Camp. El pobre Mir com que és el responsable
de tots els equips forma perquè no sigui dit i ho a llanar-se a un
quart de sis i camina tot el dia, l'anada i tornada. Jo me le "se-
crétaire" i naturalment faig el que vull.

Quan s'acabi el treball d'aquí ves a saber on anirem. Jo

moment en queda per dies, i serà molt que a uns non chan-
tin no segueixi com ara, ja m'aparilaré i després de tot el
güent dels ossos que sabria explotar-los, que a mi no interessa.

No pateixis per casa. Ja escriuran. Sàpiguent que segueixen bé
que és l'interessant. Seguinament que espereu per contestar poder-
meu precivar quelcom referent a la roba que deuen treballar per localitzar-los.
Jo sàpiguent que el pare està lleure ja només espero la nova
bona de l'alliberació del jaunu.

Bé mocrota del teu Pepe. Quant i quant penso amb la nostra feli-
citat!! Amb tots les bones passades tan felices. Recordes aquells diumenge
a Manresa? I aquells altres a Lleida. Nosaltres si que ben poqueta cosa
necessitàrem per a trovar el dia felig. Quan jo te bon mati et bai-
xava a acompanyar a l'estació, aquells dilluns. Era un acomiadament
ben temporal. Sabiem que el dissabte ens retrobariem de nou en
aquell punt de festa on t'esperava per tal de que no deixés de cu-
re't. Quines hores més agradables. Moltes vegades em compareixis
el divendres ja. Més tard la gran idea meua de festa deixava
l'escola i portar-me en el pis aquell de la beata i aquell pobre
home. Te'n recordes? Ell només era felig quan tenia la dona ben allunyada.
Ara si que estaran contents, particularment ella que era ben feixista.
En fi que s'apariliran que nosaltres ho farem també. Si ningú va en-
trar a casa hi trobaran no poca foca. Debia dir: -No es mancaran
res a ells, no. Sejur que s'explaià un ratet però bon servei els
féu seguir aquelles monyetes i tot l'altre.

Tot tornara per nosaltres. Ací o no? Hui reconstruïm aquell viure
tan emprat. Serem felisos perquè ja sabem com es construeix aqueta
cosa nosaltres. Et demostrem?

Uns petons i tot l'amor del teu Pepe